

ekstraordinære udgifter, ICAO måtte have i forbindelse med overenskomsten.

Artikel XIII indeholder en bestemmelse om, hvordan rådet skal forholde sig, såfremt en af de deltagende stater uberettiget undlader at opfylde sine forpligtelser ifølge overenskomsten.

Artikel XIV bestemmer, at rådet når som helst kan sammenkalde en konference, såfremt anmodning herom fremsættes og rådet skønner, at en sådan konference er nødvendig.

Ifølge *artikel XV* skal enhver tvist opstået i forbindelse med overenskomsten på begæring af en kontraherende regering henvises til rådet til udtalelse.

Overenskomsten har ifølge *artikel XVI*, 1. stk., stået åben for undertegnelse indtil den 30. april 1954. Følgende stater havde undertegnet overenskomsten ved fristens udløb: Belgien, Canada, Danmark, Frankrig, Holland, Irland, Israel, Italien, Norge, Schweiz, Storbritannien og Nordirlands Forenede Kongerige, Sverige og Amerikas Forenede Stater. Ifølge *artikel XVI*, 2. stk., skal overenskomsten ratificeres af de underskrivende regeringer, og ratifikationsdokumenterne skal snarest muligt deponeres hos ICAOs generalsekretær.

Artikel XVII indeholder regler for, hvordan stater, der ikke har underskrevet overenskomsten, kan tiltræde denne.

Artikel XVIII indeholder reglerne om overenskomstens ikrafttræden.

Artikel XIX bestemmer, at overenskomsten udløber den 30. juni 1956. Overenskomsten forlænges dog automatisk for eet år ad gangen, såfremt opsigelse ikke finder sted i overensstemmelse med reglerne i artiklens stk. 2.

Artikel XX indeholder regler om den enkelte stats adgang til at udtræde af overenskomsten.

Overenskomsten er udfærdiget på engelsk, fransk og spansk.

Det bemærkes, at Danmarks tiltrædelse af vejrskibsoverenskomsten af 1949 var gjort betinget af, at den i Montreal den 9. september 1949 afsluttede overenskomst mellem den danske regering og rådet for ICAO vedrørende visse luftfarts-